

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Cap. 28. Quomodo Christus Dominus illi revelaverit purissimam
Conceptionem suæ Sanctissimæ Matris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

ptā extremā unctione, eò quòd derepente fuerit dimotus à ratione, postridie finito Sacrificio Missæ solenni, quod pro eo fuerat celebratum, vidit ipsum conscendentem Cælum, cinctum Angelis, & sanctum Patrem Nostrum illi venientem obviam. In ejus ingressu videbatur totum Cælum commoveri præ gaudio, ut hinc pateat verum esse, quod

dicit sacra Scriptura: Justus, si morte præoccupatus fuerit (repentinâ) in refrigerio erit. Omitto multos alios, quos vidit prius in Purgatorio, & agnovit, ac deinde adjutos suis orationibus & suffragijs conspexit ascendentes ad cælum.

✠✠✠✠✠✠
✠✠✠✠✠✠

CAPUT XXVIII.

Quomodo Christus Dominus illi revelaverit purissimam Conceptionem suæ Sanctissimæ Matris.

Reservari pro fine hujus Quarti libri speciales revelationes, quas Venemabilis Marina habuit de Purissima Conceptione DEIPARÆ Virginis, immuni à peccato originali, qualem fuisse suo testimonio comprobaverunt illustrissimi Sancti, ut memoratum est. Inceperunt hæc revelationes in Decembri anni 1616. occasione tunc innovatæ Valli soletæ & in universa Hispania prorsus inusitata devotionis ad celebrandum hujus mysterij Festum, cui illa semper fuit addictissima. Et quia multe sunt de eo revelationes, adferemus solum præcipuas, præsertim ipsiusmet verbis, prætermittis nonnullis, quæ illi semper eveniebant in ejusmodi casibus, vel concernunt alia diversa mysteria.

§. I.

Cum, inquit, biduo vel triduo ingens gaudium perciperem ex devotione, quæ colebatur Intemeratissima Conceptio Beatissimæ Virginis, aliquando manè venit mihi in mentem quædam hujus argumenti cogitatio, seu ratiocinatio, in qua ita hæsi immersa & abrepta, ut quasi nescirem cujusnam illa esset, meane, an DEI; sed continuo adverti, quòd me Divina Majestas alloqueretur, ac diceret: In quo ex his duobus, quæ proponam, major favor exhiberetur & gratia cuiquam Principi

Filiæ magni Regis? an si hic bene illi volens, eam præter morem vestiret, atque exornaret venustissimè, hoc verò factò, ipsam fineret abire, quocumque illam casus deduceret: atque si, ubi eadem Princeps abiens, lapsa fuisset in aliquo non nihil difficili transitu, seque commaculavisset, tum Pater ejus ex amore, quo ipsam prosequeretur, cernens afflictam ac gementem, illi blandiretur, eamque pacaret, dicendo: Noli affligi, filia mea dilectissima, propter maculam tuæ vestis, ego enim tibi dabo aliam, istâ elegantiosem; juberetque illam subito exui eâ veste maculatâ, & indui aliâ elegantiore & pretiosiore? an verò, si idem Rex hanc suam filiam adeò dilectam, postquam illam vestivisset, & venustè ac admirabiliter exornavisset gemmis, apprehensâ ejus manu, sublatam in sua brachia ferret, ac traduceret per illum difficilem & periculosum locum, nè ibi caderet, seque defæderet? Dic jam, quò ex his duobus tibi à me dictis modis existimas majorem favorem & gratiam à Rege præstandam suæ filiæ? Intellecto ac percepto hoc discursu, respondi: Existimo, mi Domine, absque dubio fore majorem gratiâ, quam Rex præstaret suæ filiæ, si ipsam manu duceret, ferretque in suis brachijs, ditatam à se & exornatam gemmis, nè caderet, seque macularet, quàm si lapsam ac defædatam rursus vestiret, ac denuò ornaret. Bene est, dixit Dominus, bene est. Sed subjicit deinde ea mentem meam cogitatio,

tatio, quomodo ista comparatio Regis, qui tam splendide exornaret suam filiam, quæ postea cecidisset, seque maculavisset, adaptari posset sanctissimæ Virgini, eò quòd ipsa non fuerit exornata, neque habuerit ulla merita, antequam esset. Dixi id Domino, & Divina Majestas mihi respondit: Bona est comparatio: quia ego in mea æternitate, & in mente mea Divina, istam creaturam elegi in meam Matrem, ipsamque prædestinavi, & in mea prædestinatione jam inde extitit, modo à me explicato. Paulò post conspexi duas nubeculas, unam candidam & pulchram, & alteram veluti fuscam, à qua erat quasi obumbranda prior, sed Dominus ipsam detinuit. Et intellexi primam fuisse corpusculum recens formatum Virginis, alteram verò culpam originalem, quæ illud erat occupatura, sed esse inhibita à DEO.

§. II.

Hanc eandem veritatem confirmavit alià vice Beatissima Virgo, declamando, quid ex semet ipsa haberet. Dum, inquit, Dominum, & ejus Matrem quàm instantissimè rogarem, ut felicem foretur exitum hoc negotium (in Decembri anni 1617.) alloquuta me est, significando mihi, me id bene ac rationabiliter petere à Domino, & dixit: Amica mea, ego non nego, sed fateor, me esse filiam meorum Parentum: Verùm noveris, Dominum Majestatis ex mera sua bonitate & clemètia mihi præstitisse eam gratiam & misericordiam, ut me præservaret à lapsu peccati originalis, id quod fuerat ab æterno de-

cretum in Consistorio Sanctissimæ Trinitatis, ibidemque erat constitutum, ut Virgo, in qua Verbum Divinum erat assumpturum Carnem humanam, esset purissima & mundissima ab omni macula, & immunis à nævo peccati originalis. Atque hoc est certissimum.

Alio die (in Aprili anni 1618.) cum post sacram Communionem DEUM orarem, ut hanc veritatem illustraret, respondit Divina Majestas: Nonne vides? Nunquid enim mihi erat assumenda caro ex femina, quæ fuisset maculata peccato? indicando, id non fuisse conveniens infinitæ ipsius Bonitati.

Alio die illi dixit Sanctissima Virgo, agens de hoc mysterio: Scias velim, plurius à me fieri gratiam, quòd non fuero vel per momentum subdita peccato, & inimica DEI, quàm quòd sim ab eo assumpta in Matrem.

Hoc & idèò Divina Virgo asseruit, ut agnosceremus, quàm sit detestabile, nos vivere destitutos gratià DEI, & esse ipsius hostes vel unico momento. Neque exiguum hujus rei indicium est, falsa insultatio diaboli, dicentis isti famula DEI aliquando cum incredibili mihi: Ista, quàm vos adoratis, fuit prius mea, quàm vestra; quia Pater mendacij conabatur hac falsitate illi affligere. Et cum eo tempore sentiret terribiles cruciatus, dixit ad Dominum: Unde mihi, Domine, advenit tantum malum? qui respondit, provenire illud à diabolo actò in mihi ob id, quod fiebat pro honoranda sanctissima ejus Matre.

